

Slunečnice

Přejed' pomalým pohledem
pole plné slunečnic,
všude žlutá a už nic,
jak půda potřená medem.

Hlava se ti zatočí,
všechny vysoké a ladné,
rozlišit je není snadné
a slunce tlačí do očí.

Ale stejně jako lidé i ony
mají silné či křehké kořeny,
k rozdílnému růstu jsou stvořeny
a perou se s nepřízní a drny.

Tak jako slunečnice každý den
rozvine se a večer zas usíná
člověk k naději se stále upíná
a následuje svůj vytoužený sen.